

danks sinds dien het rapport als bijlage der Reformatie verkrijgbaar werd gesteld, pent heel de synodalistische pers dezen laster na en schrijft Ds J. D. Boerkoel in de genoemde Amsterdamsche Kerkbode nog weer: „En het ambtsherstel werd geboden na raadpleging van elf, zegge elf van de ruim honderd stukken, die op deze zaak betrekking hadden”.

Wat is evenwel de zaak? Het Rapport rubriceerde de geraadpleegde stukken onder elf nummers. Maar onder deze elf nummers zijn al die „meer dan honderd stukken”, waarover men van andere zijde schrijft (in feite meer dan 200!) begrepen. Wij noemen hier slechts nummer 1: Uitgebreide correspondentie tusschen Ds S. J. P. Goossens enerzijds en de verschillende andere instanties anderzijds. (Dit zijn ALLE ter zake gewisselde brieven en telegrammen, met wie ook) en nummer 4: Memorandum inzake Ds S. J. P. Goossens aangaande de handelingen der classis Appingedam van 5 Mei 1938 tot 23 Maart 1939. (Dit bevat verslag van ALLE vergaderingen dezer Cl. ter zake).

Wat blijft er zoo over van de hoonende uitlatingen der synodalistische pers?

Er was dus reeds voor Ds L. ten Kate geen reden om de Groningsche Synode te hoonen met de uitroep: „n Elftal stukken!” Maar na wat hierover onzerzijds geschreven werd en nadat het Rapport verkrijgbaar werd gesteld toch in allerlei kerkbodes en artikelen hiermee doorgaan is eenvoudig laster!

Dit hadden we niet verwacht van hen, die zich tot de nu door hen gelasterde Synode wendden met het verzoek tot samenspreking! Was het die schrijvers van de overzijde heilige ernst om met ons tot eenheid te komen, dan zou men toch verwachten, dat zij EER zij ons werk laetdunkend beschimpen daar kennis van zouden nemen. Laat men dat doen. Het Rapport is verkrijgbaar en wordt bovendien aan hun zendingsinstanties, die met „de zaak Goossens” van doen gehad hebben, toegezonden. En wil men op dit Rapport ingaan, wij zijn tot verdediging daarvan bereid! Maar laat men ophouden het volk met praatsjes een rad voor de oogen te draaien en op de zaken ingaan.

Assen.

J. VAN BRUGGEN.

Naschrift. En dan schrijft Ds Boerkoel nog met dikke letters: „Lasteringen” boven zijn artikelje; en ook hij praat een ander na, als hij een „citatie” weergeeft over wat de eene dominee tegen den anderen inzake Ds Goossens jaren geleden gezegd zou hebben, en zoo meer. Als ik eens ging spreken over wat de één zoo al tegen den ander gezegd heeft, b.v. over een „verguld lijk”? Ook tegen de synodocratische „zendingsmannen” „lasteren” onze persmensen (inzake „Indië”), — volgens Ds B. Maar hij past er wel voor op, één van onze argumenten aan te raken. En dat schrijft dan, dat onze kerken „uit ongehoorzaamheid” geboren zijn. Wel ja, wij hadden zeker ja moeten zeggen in een GE-EISCHT antwoord b.v. op vragen, die ook volgens Boerkoel-1946 een duidelijk neen vorderen..... als men anno 1946 kerkelijk gehoorzaam wezen wil? B.v. de vraag: beleeft u in alles overeen te stemmen met onze perfectum-formule (wedergeboren)? Als ik toen JA gezegd had (dat ja was TOEN kadavergehoorzaam), dan mocht Boerkoel heden des verlangd geen futurum (te wederbaren) leeren. Want in '46 is ja + neen kadavergehoorzaam.

STEENEN BIKKEN!

Ds D. v. Dijk schreef onder dit opschrift een artikelje over Houwerzijl, waar, toen de kerk van haar eigendommen tijdelijk beroofd was, de mannen vrijwillig steenen bikken, om een kerkgebouw te verkrijgen. Gelukkig is alles daar weer anders gelopen, maar het prachtige eenheidsfront was en is een lust voor elks oogen.

Maar gelooft Ds Boerkoel dat zijn ja + neen gekomen zou zijn, als Schilder in '44 ja gezegd had? Ongehoorzaam? Lees liever de stukken. Och, dat huidige synodalistische amsterdamsche predikantencorps, het is het zwakste van Nederland, en daarom klitten ze zoo aan elkaar; één dappere Westwall sedert 1944 tegen argumenten-invasie. Hoor niet, zie niet, spreek niet. Best, gij..... profeten, maar roddelt dan ook niet, en schrijft mekaar nonsens niet na.

K. S.

VOOR VACANTIEGANGERS.

In verband met het feit dat het in de maand Augustus in Bussum druk is door het bezoek van vacantië-gangers en er velen zijn die niet weten waar de Geref. Kerk (art. 31 K.O.) van Bussum haar kerkgebouw heeft, worde hier het adres etc. vermeld:

Kerkgebouw: Nieuwe Englaan 6, Bussum.
Diensten om 8¼ uur v. m. en 5½ uur n. m.
Adres: G. van Buuren, Badhuislaan 59, telefoon 6760.

GRONINGER BRIEVEN

Amice frater.

De vredesconferentie stelde, voor zij aan het werk toog, vragen van volkenrecht aan de orde, allereerst omtrent het reglement.

Dit verdient inzonderheid, voor ons antirevolutionairen, onze volle belangstelling.

Want wij leven nog altijd onder den druk van de revolutionaire beginselen voor het volkenrecht, de beginselen der revolutie van 1789. Wij zien dit het best, als wij deze beginselen vergelijken met die, welke nog invloed oefenden bij den vrede van Westphalen in 1648, gelijk bekend, door alle schrijvers over het volkenrecht erkend als voor dit recht van groote betekenis.

Toen oefenden de beginselen der reformatie nog hun invloed, konden zij nog mee hun stempel zetten op de handelingen der overheden.

Ik noem er vier.

Allereerst de wezenlijke erkenning van de soevereiniteit van den Drieënnigen God, Die aan staten en volkeren hun rechten schenkt.

In de tweede plaats de heiligheid der verdragen, die toen inzonderheid door de pauselijke pretentie en de keizerlijke heerschacht van Habsburgers en Bourbons, groote schade leed.

De paus van Rome verbeelde zich immers het recht te hebben om plechtige eeden te kunnen ontbinden. Recht was er niet voor ongeloovigen en niet voor ketters.

Men weet hoe onze Prins Willem de eerste en hoe Calvijn en Luther zich tegen deze pretentie verzetten.

In de derde plaats de gelijkheid van de verschillende staten, klein en groot, gelijke rechten bij de onderhandelingen.

En eindelijk in de vierde plaats: erkenning van soevereiniteitsrechten der verschillende staten, in de historie geworteld.

Op deze beginselen der reformatie moeten wij nu zeer bepaaldelijk letten. Op alle vier.

Goed voorgaan doet goed volgen. Van Houwerzijl sprong het liefdevuur over naar Ulrum, dat oude, welbekende Ulrum. Een onzer lezeressen zond ons een foto toe, die het „steenen bikken” te Ulrum in beeld brengt. We reproduceeren ze bij dezen zoo goed mogelijk. Want ook Ulrum gaat een eigen gebouw optrekken, nu daar het wettige eigendom der gemeente wederrechtelijk bezet is door de revolutionairen, die den grondslag der kerk hebben veranderd, en het samenlevings-accordeo hebben geschonden, zonder de gemeente daarin te kennen, ja, een verbond aangaande met hen, die den man schorsten, die de kerkeraden wel daarin wilde kennen..... Hier ziet men de Ulrumsche vrijwilligers aan 't werk. Alle mannelijke leden namen 500 steenen voor hun rekening. Op de foto staan b.v. twee ouderlingen. Is 't niet prachtig?

Ervaring leert, dat of feren samenbindt. Zoo'n simpel plaatje — er ligt toch heel wat achter.....

K. S.

Welnu — op de vredesconferentie geldt niet meer de belijdenis van den soeverainen Drieënnigen God. Immers, grondslag is de waardigheid van den braven humanistischen mensch. Ik wees daarop reeds bij de bespreking van het reglement van den nieuwen volkenbond.

De heiligheid van de verdragen wordt tengevolge daarvan ten zeerste ondermijnd, want bij de machtigen geldt de regel: dat recht is wat ons nuttig is. Het is nog niet in te zien, dat Molotov bijv. in dit opzicht veel verschilt van Hitler.

Sovjet-Ruslands geleerden hebben een eigen volkenrecht ten voeten uit opgetrokken. En het is niet zeker, dat Stalin daarvan afwijkt. Alleen, werd in het begin gezegd, dat de Sovjetstaat geen grenzen kent, toen men nog dacht aan de wereldrevolutie, thans staan de oude Tsaristische, Russische, nationale idealen op den voorgrond. Maar het beginsel zien wij thans werken in de Russische aspiraties.

En of Engeland en Amerika in den grond der zaak van alle imperialisme vrij zijn mag zeker worden betwijfeld.

De gelijkheid van de staten, klein of groot.

Het is dit beginsel, dat de kleine staten, die niet direct onder den druk van Rusland staan, er toe leidt, om zich krachtig te weren.

En het mag ons tot tevredenheid stemmen, dat vooral onze afgevaardigden kloeke taal durven te spreken en goede voorstellen doen.

Het is werkelijk geen vormkwestie, als zij pleiten voor het recht der vredesconferentie, om haar eigen voorzitter in vrijheid te kiezen, of, als zij er op staan, dat beslissingen bij gewone meerderheid van stemmen worden genomen.

De kleinen moeten het telkens verliezen, omdat zij niet eensgezind kunnen zijn, maar dat neemt niet weg, dat zij verstandig deden, dit beginsel van de gelijkheid der staten op den voorgrond te stellen. En het doet ons goed, als wij vernemen, dat onze mannen, Starckenborgh en Van Boetelaar zoo goed van zich hebben afgesproken. Maar zelfs, al zouden zij het telkens hebben gewonnen, al stond ook voortaan vast, dat de kleinen in alles gelijk zullen staan met de groote staten, dan zijn wij er nog niet.

Dan komt de belangrijke vraag: hoe zouden wij van dit gelijke recht gebruik maken?

Een rooversbende kan natuurlijk in onderlingen strijd geraken als het gaat over de verdeling van den buit en de sterken kunnen de zwakken gaan benadeelen. Maar in zulke bende wordt de veel voornamere vraag niet aan de orde gesteld; deze n.l.: mogen wij wel stelen, mogen wij ons het goed van anderen wel toe-eigenen? Staat daar niet geschreven: gij zult niet stelen, en: gij zult niet begeren?

Ik wil twee voorbeelden uit de geschiedenis aanhalen.

De restauratie na de Fransche revolutie was in wezen even revolutionair als deze.

En het Weener Congres volgde, in weerwil van de frases der Hellige Alliantie, het voorbeeld van Napoleon.

Volgens het jacobijnsche volkenrecht, dat door Napoleon tot de uiterste consequenties werd doorgetrokken, beslist het geweld, toen van den eenen geweldhebber over de grenzen, over de verdeling van Europa in staten en nationaliteiten.

Op het Weener congres in 1815 deden de machtigen, de groote vier van toen, hetzelfde.

Zooals Groen het zeide: zij verdeelden de volken alsof het kudden schapen waren. Zij bepaalden de grenzen naar hun voordeel.

En de kleine staten moesten toen ook op de deurmat voor de poort der conferentie wachten, hoe er over hen werd beslist.

Zij protesteerden, maar niet uit beginsel, want ook die kleinen volgden graag den regel: als er toch wordt verdeeld, willen wij er ook wel graag wat van hebben. En daarmee schaadden zij hun hoogste belang, want de kleine zwakken hebben alleen maar belang bij de handhaving van het recht. Ook al zou het schijnbaar in hun nadeel zijn.

Het andere voorbeeld geldt de wereldconferenties in den Haag van 1901 en 1907.

De opzet scheen te zijn: ontwapening, en daardoor vaststelling van den vrede. De praktijk werd: beperking van de ellenden van den krijg. Welnu, toen kwam de vraag aan de orde: hoe moet het, als een groote staat er toe overgaat een kleine te bezetten.

De grootten wilden dan wel eenige regelen stellen, om het den bezetten staat nog zoo gemakkelijk mogelijk te maken.

De kleinen zeiden echter: wat? Gij móógt ons niet bezetten!

Is het niet precies, alsof een sterke buurman bij u komt en zegt: ik kan nog wel eens in de noodzaak komen te verkeerren, dat ik uw huis in beslag neem, laat ons daarom een regeling treffen, dat gij er toch nog zoo'n klein beetje wezen kunt.

Dan zegt de zwakke: maar dat is onrecht, gij móógt mijn huis niet in beslag nemen. De sterke antwoordt echter: nu ja, maar ik doe het toch,

als mij dat zoo te pas komt. Het is dus voordeel voor u, om met mij een regeling aan te gaan.

Ziedaar de geschiedenis van het landsoorlogs-reglement.

Het was toen vooral de Belgische afgevaardigde, die flink van zich afsprak, en van onzen kant werd hij gesteund.

De grooten zetten echter door en de kleinen legden er zich ten slotte bij neer. Maar — wij hebben het aan den lijve ondervonden wat zulk landsoorlogsreglement waard is. Het was beter geweest, dat de kleinen zich aan het principe hadden gehouden: geen onrecht, beter dan regeling van onrecht. Geen macht boven recht is beter dan een theoretische bespreking van het geweld, dat tegen het recht ingaat. — Welnu — thans moeten wij in het bijzonder op het vierde beginsel letten, dat ik noemde en dat bij den vrede van Westphalen eerlijk in zijn groote waarde werd erkend, en ook gedurende meer dan een eeuw werd ge-eerbiedigd. Geen staatje of stad en volk had ooit aantasting van zijn soevereiniteitsrechten te vreezen. Niet dat er geen belagers waren, ik denk nu maar aan Lodewijk XIV, maar de verdedigers waren er ook, en dan noem ik weer onzen Oranjevorst, Willem III. Het waren juist de Oranjevorst, die de beginselen van het Volkenrecht, het wezenlijke recht, met kracht steeds hebben verdedigd. Juist daarin ligt de groote betekenis van het huis van Oranje in de wereldgeschiedenis.

De vierde beginsel is erkenning der bestaande soevereiniteitsrechten, het afwijzen van het geweld der grooten, alsof zij gerechtigd waren de wereld te verdeelen, grenzen te schenden, volkeren her- en derwaarts te schikken, alsof zij kudden schapen zouden zijn.

Bij den vrede van Versailles werd die schaar van het geweld duchtig gebruikt en het gevolg is geweest, dat deze vrede geen vrede bleek te zijn, doch alleen maar een wapenstilstand. Hebben wij sinds 1918 vrede gekend in de wereld?

Wij zijn er dus niet, als wij op de huidige vredesconferentie gelijkheid van rechten zouden verkrijgen. De groote vraag is, hoe wij die gelijkheid zullen gebruiken.

De kleine volken hebben maar één groot belang: handhaving van het wezenlijk volkenrecht, ook van de soevereiniteitsrechten en de rechten op eigen, in de historie geworden grenzen.

Kon men aantoonen, dat er voorheen onrecht in dit opzicht was geschied, en dat is het geval zeer zeker, dan zou nu de toelag moeten zijn, dit onrecht te herstellen.

Maar zoo zal het niet gaan.

Men zal weer gaan knippen en afscheuren en samenvoegen, naar het belang der grooten, die het daarom niet onderling eens kunnen worden, omdat zij staan voor geweldige tegenstrijdige belangen.

Maar als nu de groote vier aan het knippen en afscheuren gaan met al het onrecht daaraan verbonden, wat behooren de kleinen dan te doen, als zij eens de gelijkheid verkregen?

Het antwoord kan niet anders zijn dan: het recht

handhaven; voor handhaving van het recht te pleiten.

En zeker moeten zij niet dit standpunt innemen: als er toch geknapt wordt en gescheurd, laten wij dan zorgen ook een stukje van den buit te behalen.

Maar juist, en dit moet onze groote zorg zijn, juist dit beginsel wordt door onze regering niet ge-eerbiedigd en gezien in zijn groote betekenis vooral voor de zwakken en kleinen.

Want de troonrede heeft het gezegd: wij vragen grenswijziging. Het heeft mij getroffen, dat ook in de rechtse pers — want een antirevolutionaire pers hebben wij niet meer — aan dit groote beginsel niet wordt gedacht, en dat men mee gaat praten, hoe die grenswijziging het best ware te geschieden, zooals ook in onzen kring lustig over de annexatie werd gepraat, zonder aan het beginsel, dat hier gelden moet, te denken.

Wij moeten bidden en werken, zooveel wij kunnen, dat in Parijs weer gedacht wordt aan de groote beginselen van een waarachtig volkenrecht, zooals dat onder den invloed der reformatie in 1648 nog mocht geschieden. Ook na 1918 is daaraan gedacht. Laat ons maar eens denken aan het werk van Prof. Fabius over het Volkenrecht. Vergeten wij dat?

En thans vernemen wij geen stem in deze richting?

Het bewijst dat ook wij onder den invloed van de revolutionaire beginselen voor het Volkenrecht gerekend.

Ook te dien aanzien moeten wij weer echte antirevolutionairen willen zijn.

Wij moeten weer belijden, dat het de almachtige, Drieënnige God is, die het recht handhaaft, dat Hij schonk, en die het onrecht, het revolutionaire volkenrecht, daarmee straft, dat er geen vrede zal zijn, zoolang wij niet weer Zijn absolute soevereiniteit erkennen en daarnaar handelen.

Met vriendelijke groeten en heilbiede uw toegeregen
MARNIX.

GEREF. KERKEN.
(Onderhoudende Art. 31 K.O.).

Beroepen te:

Arnhem, G. Hagens te Leeuwarden.
Bossum, G. Ph. Pfeiffers te Bergentheim.
Vleuten—De Meern, A. Troost te Amsterdam.
Pietertoren, cand. H. C. Overeem te Deventer.

Aangenomen naar:

Berkel en Rodenrijs, M. J. C. Blok te Onnen.
Lemele-Lemselerveld, J. P. Unger te Kampen.

Bedankt voor:

Kralingen en Leiden, M. J. C. Blok te Onnen.
Rijnsburg, J. Hettlinga te Hasselt.
Wapenveld, J. v. d. Haagen te Bruchterveld.
Zalk en Veecaten, J. v. d. Haagen te Bruchterveld.
Schiedam, C. Stam te Ze Exloermond.

Met dankbaarheid jegens den HEERE
geven wij U kennis van de geboorte van
onzen zoon

HEERKO ARENT.

Da en Mevr. HOFF—BOS.

Grootegast, 3 Augustus 1946.
Langeweg A 48—10.

Verloofd:

CORRIE DE HAAN

en

H. D. VAN HERKSEN.

Harderwijk, „Sonnevank“,
Ermelo, Stationsstraat 88,
7 Augustus 1946.

9 Augustus 1946 hebben zich verloofd:

INA VAN DER SIJDE

en

JAAP ZWART.

Zaandam, Frans Halsstraat 29.
Burg. van Ordenstraat 8.

Vrijblijvende inlichtingen inzake

LEVEN- of PENSIOEN-
VERZEKERING

worden gaarne verstrekt door:

A. VEGTER
Assurantiebezorger

Tel. 778168 L. v. Rustenburg 2, Voorburg

Juffrouw, ruim 30 jaar, wou gaarne
DE LEIDING OP ZICH NEMEN
in een klein moederloos gezin, daar, waar
hulp voor ruw werk aanwezig is. Brieven
onder No. 140, Bureau „De Ref.“, Goes.

In de Psychiatrische Inrichting „Bloomendaal“ te „Gravenhage—Loosduinen“ worden voor direct en later gevraagd

Leerling-Verpleegsters.

Aanvangssalaris f 420.—, met genot van vrije kost en inwoning, bewassing en geneeskundige hulp. Eerste aanschaffing dienstkleeding van Stichtingswege. Gratis opleiding voor het Rijksdiploma Ziekenverpleging B. Minimum leeftijd 18 jaar.

M.U.L.O.-diploma niet vereist. Sollicitanten moeten zijn van positief Christelijke beginselen. Sollicitaties aan den Geneesheer-Directeur.

Antiquiteiten

zooals tegels, meubelen, tin- en koperwerk, opgegraven voorwerpen, enz. koopt en verkoopt:

Kunsthandel „OUD HOLLAND“
ROTTERDAM, Cl. de Vrieselaan 80,
Telefoon 36466.

BUREAU „ELFRI“, Ederveen (Geld.)
maakt 'n GELEGENHEIDSGEDICHT
voor U à drie cent per regel.

ZOO JUUST VERSCHENEN:

JEZUS CHRISTUS EN HET
GENADEVERBOND

door

H. OLDENHOF, Enschedé,
met voorwoord van

Ds H. VOGEL, Amsterdam—Zuid,

Prijs f 1,25.

In deze brochure spreekt een broeder tot de broeders. Verzuimt niet van deze brochure kennis te nemen.

Uitg. Perscomm. Geref. Kerk (31 K.O.)
Edisonstraat 16, Enschedé.

Welk zelfst. meisje is bereid in ons gezin, Ger. (art. 31) met 5 kinderen (lft. 8½—2½ jaar)

TE HELPEN MET DE HUISH.,
daar ik op medisch advies moet rusten.
Brieven met voll. inf. en verl. anl. H. J. VAN RIETSCHOTEN, Procuratiehouder, Boles A 71 (bij H'dam).

Wie van U weet student met proceconsent te helpen aan

ZWART COSTUUM

(maat 46—48) f Brieven onder No. 143, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

Ons oudste dochttertje van 13 jaar moet, op dokters advies, een 4- à 6-tal weken in een rustige en gezonde omgeving doorbrengen, om op krachten te komen. Wie wil en kan ons helpen? Z. s. m. brieven aan L. DE WAAL, Nassaustraat 84, Stikerveer.

Jongedame van goeden huize, 22 jaar, in het bezit van Diploma Gymnasium en Huishoudschool, zoekt haar

PASSENDE BETREKKING

niet van huishoudelijke aard, bij voorkeur in of nabij Groningen. Brieven onder No 142, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

Eindhoven, L. J. Goris te Emmer-Erfscheidenveen.

Intrede te:

Alblasserdam-Nieuw Lekkerland, Th. C. F. van Kamp; tekst Openb. 22: 10—12 en 17a.

Loppersum en Westeremden, K. Drost; tekst Psalm 85: 9.

— Beroepbaar: cand. C. van Venetie, Cobetstr. 61, Leiden.

PREEKCONSENT. Het adres van student J. Kamphuis is: Koningsstraat 92 te Hilversum.

— ADRESSEN. — DEN HAM (O.). Het adres van den scriba is br. E. Kroeze, Marle F 87, post Helleendoorn.

De diensten worden gehouden in de kerkzaal van het verenigingsgebouw, de duur van het gebruik is echter afhankelijk van het beroepingswerk in de Ned. Herv. Kerk ter plaatse. Er komen thans ongeveer ruim 80 kerkgangers in de diensten.

— EMMERCOMPASCUUM. Ook te Emmercompascuum vond een vrijmaking plaats. Nadat reeds eerder voorlichtingsvergaderingen waren gehouden onder leiding van ouderling J. Hospers, (die deswege toch niet werd geschorst) kwamen 24 Juli de bezwaarden weer bijeen onder leiding van Ds L. J. Goris te Emmer-Erfscheidenveen. Door 17 belijdende leden, waarbij één ambtsdrager, werd een acte van vrijmaking geteekend. Voorloopig zijn deze leden gaan inwonen bij de gemeente Emmer-Erfscheidenveen. Adres is: J. de Jonge, scriba, Geref. Kerk (Art. 31) te Emmer-Erfscheidenveen.

— HOORN. Maandag 8 Juli j.l. heeft Ds H. Vogel uit Amsterdam in Hoorn een voorlichtingsavond gegeven waarna zich aanvankelijk 37 belijdende leden en doopleden vrijmaakten van de zondige besluiten der Synode.

Den eerstvolgenden Zondag daarop werden er voor 't eerst kerkdiensten gehouden in 't gebouw van de voormalige Baptistkerk, Moerdesteeg, alhier.

Daar zich geen ambtsdragers vrijmaakten, werd Zondag 14 Juli overgegaan tot het verkiezen van twee ouderlingen en één diaken, welke Zondag 28 Juli in hun ambt zijn bevestigd.

Als ouderlingen werden gekozen br. D. Dijkman en br. G. van Delden, als diaken br. J. M. Beek.

Het adres van den Kerkeraad is G. van Delden, Drieboomlaan 159.

— GARRELSWEER. Enkele leden van de gebonden kerk van Garrelswaer hebben zich vrijgemaakt. Ze wonen voorloopig in bij de kerk van Loppersum.

— HOOGHAREN. Op 3 Aug. j.l. werd een nieuw kerkgebouw in gebruik genomen. Het werd door den voorzitter der bouwcommissie, br. R. Mulder, aan den Kerkeraad overgedragen, en namens dezen door Ds A. R. Bosman aanvaard.

— NAARDEN-BUSSUM zal voortaan inwonen bij de classis Amersfoort.

— NIEUWER AMSTEL wil 6 keer per jaar het H.A. vieren, evenals Amsterdam-Zuid.

— ONDERTEKENINGSFORMULIER. Amsterdam-Noord besloot als onderteekeningsformulier van de hierna volgende redactie door alle ambtsdragers (zowel afgetreden, zittende en toekomstige) te aanvaarden:

„De onderteekende, Dienaar des Woords, Ouderlingen en Diakenen van de Gereformeerde Kerk te Nieuwendam-Amsterdam-Noord, welke door Gods genade is vrijgemaakt van het juk der synodale hiërarchieën van 1816 en van 1942-1945, verklaren ingevolge Artikel 54 der geldende Kerkenorde bij dezen door hun handteekeningen, dat zij de Drie Formulieren van Eenheid der Nederlandsche Gereformeerde Kerken van ganser harte aanvaarden als in alles naar het Woord van God te zijn en dat zij deze Formulieren middelen van harte aannemen als de grondslag en regel voor al hun ambtelijke arbeid in het midden der gemeente.“

Hieronder volgt datum van onderteekening, naam, ambt en datum en reden van aftreding.

Wij bieden aan:

CHRISTELIJKE BOEKEN
(alles nieuw).

Verhalen voor ouderen, jongens en meisjes. Titeltijl wordt op aanvraag gaarne gezonden. Ook repareren wij Uw VULPEN-
HOUDER vlieg en goed. Aangekeekend sinnen en wij zorgen voor goede en vlugge aflevering!

FIRMA BOS,
Ringdijk 249 — Zwijndrecht.

ZIT-SLAAPKAMER MET PENSIOEN
AANGEBODEN

te Kampen, in het centrum der stad. f 80.— per maand. Brieven onder letter B, Boekhandel ZALSMAN, Kampen.

PENSIOEN AANGEBODEN

in Twente, na 18 Augustus. Frachtige omgeving. Brieven onder No. 141, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

OPROEP
AAN ALLE VROUWEN
EN MEISJES IN NEDERLAND.

Wie kan voor één of twee maanden tegen vergoeding de zorg in een gezin met vier kinderen (van 2—10 jaar) in Bussum op zich nemen, waarvan de Moeder ziek en de Vader afwezig is? Laat ieder zich ernstig afvragen of zij dezen oproep om hulp onbeantwoord kan laten, daar hier dadelijk geholpen MOET worden!

Namens den Raad der Geref. Kerk van Bussum,
H. FOKKELS, Rydaalplein 15,
Naarden.
G. VAN BUUREN, Badhuislaan 59,
Bussum, Tel. 6760.

Onder red

Alle stuk
aan: Prof.
Adm.-adres

INHOUD: De
lijke leven: Be
en „nationalis
Heeren, enz. B
Naar Kampen
uit onze Kerk

BERICHT

Tot ons le
blad in slec
papiertoewij
steeds niet
papier zeer

CORRECT

Tot onze
vorige week
door een ve
een regel o
„Zij kunn
levenden, m
levenden.

Maar laa
de engelen
over de lev
port met d
En in ko
standig; lee

DEN EER

Het is ee
des Heeren.
Is dat e
alleen ma
valt de taf
de mensche
en wie ond
dan den een

Maar, is
laten zetten
zijn men
aanzit, en
verbond ee
eens alles s
en dus den
ze nog zoo
dan hun pl
zetel, geres
altijd voor
bezetten. Z
waren, die
loppe, leeg
denaar der
waar de ee
verschijnt,
maar onbe
der Gemeen
bare God
Geëerd, wi

De religie
bare mee r
de moeite,
offer we
die dankof
van de of
offer zelf
maaltijd, z
Bondsgod,
offerder —
Heere aan
die spijze